

نقد از نگاه نویسنده‌گان

ربا با گفته‌های خود منطبق بدانم. به همین دلیل واقع‌نمای دانم که قبولشان دارم یا نه. **گابریل گارسیا مارکوز**

اگر که انسان می‌افزیند سرشار از مانده‌ای زمینی و گونه‌ای علم غیب است. چرا که پس از انتشار کتابهای رساله‌ها و تحقیقاتی فراوانی درباره آنها از داشتجویان و منتقدان خوانده‌ام که همیشه به اسراری راه برده‌اند که من خود بر آنها واقع نبوده‌ام. نقدی‌هایی که بر کتابهای من نوشته شده، بسیاری از چیزهایی را که - شاید به صورت ناخودآگاه - در آنها گناشتم و دارای اهمیت فراوانی بوده‌اند، بر من روشن نموده است. **میگل آنچه استوری‌پاس**

ناقان مثل خرمگسنهای هستند که اسبها (نویسنده‌گان) را از شخمن زدن باز می‌دارند. **اتوان چخوخت**

منتقد همان خواننده جدی است که اثر ادبی برایش تنها یک سرگرمی گذرا نیست بلکه ردها، نشانه و شهادت زندگی معنوی اوست که نویسنده رهایش کرده است. **کلود ادموند ماینی**

هیچ نقدي قطعی و همیشگی نیست. نقد هرگز برای یک‌بار و همیشه انجام نمی‌شود، بلکه همیشه وابسته به روند تاریخی و مرحله‌ای خاص از تکامل اجتماعی است. **گراهام هوف**

نقد باید همانند تاریخ میرا از هرگونه تعلق خاطر، منفعت و طرفداری باشد و بیشتر درباره استعدادها قضاوت کند تا عقاید. بی طرف از عقاید پیشی می‌گیرد.

ویلمن

منتقد خوب کسی است که ماجراهای درونی خود را از ورای شاهکارها شرح دهد. **ژول لومن**

نقد علم نیست بلکه یک همکاری هنری است.

بودلر

نقد نشانه شکست و ناکامی در ابداع است.

برآورده سازد و راه را به آنها نشان دهد... صرف عمر برای چنین سراج‌جامی فقط در صورتی به زحمتش می‌اگزد که منتقد ابیات را یکی از مهمترین اشغالات بشری بداند. **سامرس است موام**

در هر نویسنده‌ای همواره باید دو شخصیت با هم وجود داشته باشد. یکی نویسنده و دیگری منقد.

لنون تولستوی

دوست دارم سر میز صبحانه، منتقد را بخورم. آنها را درست مثل جوجه می‌خورم و بعد استخوانهایشان را دور می‌اندازم... **کارلوس فونتس**

بی خیال حرفهای منتقدان! تا به حال از هیچ منتقدی به عنوان سپاس، مجسمه بربا نمکرده‌ام.

جین سیبلوس

هترمند از منتقد بالاتر است، چرا که هترمند چیزهایی می‌نویسد که منتقد را تکان می‌دهد. اما منتقد چیزهایی می‌نویسد که همه را تکان می‌دهد الا هترمند را. **ویلیام فاکنر**

اغلب منتقدان مردمانی هستند بدون اقبال، هنگامی که در نامیدی به سر می‌برند نقد را کاری کوچک و بی اهمیت می‌باشند. شیوه کاری که نگهبان قیرستانی انجام می‌دهد که تنها در آن مردانگان وجود دارند - و تنها کاری که انجام داده‌اند نگارش است. منتقد زندگی سختی دارد. همسرش دوستی خود را آشکار نمی‌کند و فرزندانش زیبایی را منکرند و او اول هرماه با فشارهای روحی شدیدی مواجه است. مگر آنکه همیشه بتواند به کتابخانه‌اش برود و کتابی را از قفسه برداشته آن را بگشاید. بوی ناماشمش را بیازارد و او کار عجیبی انجام دهد که می‌توان بر آن نام مطالعه گذاشت. **ژان پل ساوتر**

نمی‌خواهم نمک‌نشناسی کنم، اما حقیقت را بخواهید - و می‌دانم که باورکردنش سخت است - اعتقاد زیادی به کار منتقدان ندارم. خودم هم نمی‌دانم چرا نمی‌توانم افکار آنها

منتقد ضعیف و فاقد صلاحیت (به‌دلیل تزلزل خویش موضعی تهاجمی به خود می‌گیرد؛ زیرا همواره در طلب داوری ارزش‌هایی است که خود نمی‌تواند جوهر آن را احساس کند، بلکه فقط به طور نظری و مکانیکی و از برون به بررسی اثر پردازد) گویی می‌خواهد با ایزار نقد و حتی خصوصت باندیشه به طور کلی به غرور خود و احساس ضعف پاسخ گوید.

هرمان هسه

هیچ هنرمندی نباید به نقد کوچکترین اعتنای داشته باشد. بهترت پیش آمده است که نقدی به نحوی به خلق آنکه هنری کمک کرده باشد. نقد همیشه به دنبال هنر می‌دود. نهایت کاری که بتواند انجام دهد، ممکن است در روشن ساختن بعضی از جنبه‌های هنری، اطلاعاتی را به هنرمند بدهد، منتقد در درجه هنری پایین‌تری از هنرمند قرار دارد.

تسوک مایر

منتقد از ما نویسنده‌گان انتظار کار خوب دارد و مازاً او به حق انتظار نقد خوب داریم. وجود یک نقد خوب بستگی تمام به این نارد که براساس یک عقیده شخصی، قضاوی مستدل و منطقی ارائه دهد. بزرگترین مشکل منتقدین این است که اصلاً کار را نمی‌شناسند. **فردریش دورنمات**

نویسنده‌گان از وجود منتقدی که به طور جدی در فکر ابیات باشد، استفاده می‌برند. اگر به خشم هم بیانند، ممکن است برای ایزار مخالفت تحریک شوند که چگونگی هدفهای خود را باوضوح بیشتری دریابند. چنین منتقدی می‌تواند در نویسنده‌گان شوری برانگیزد که آنان را به انجام کوشش‌های بیشتری بخوانند و نمونه وجودی خود او ایشان را تشویق کند تا به صورت جدی تر به هنر خود بپردازند.

در حقیقت یک منتقد بزرگ باید یک مرد بزرگ باشد. باید آن اندیشه بزرگ باشد که با تسلیمی رضامندانه این مطلب را درک کند که کارش با وجود این همه اهمیت فقط از دشی بی‌دائم دارد. زیرا شایستگی او همه در آن است که نیازمندی‌های نسل خود را

استاندار

منتقد کسی است که جاده‌ها را می‌شناسد
اما رانندگی را نمی‌داند.

کنت تیتان

ناقدان می‌گویند که باید متن با ما حرف
بزنده، حق با آنهاست، اما باید دانست که متن
نمی‌تواند با ما حرف بزنده، مگر اینکه آنچه
می‌گوید دانسته شود. نقد درست، فهم
گفته‌های متن است و من آین را تا پیل عینی
می‌خوانم.

اویک.د.هرش

وظیفه نقد ادبی کمک به ادراک بیشتر و
لذت بردن از ادبیات است. [إليته در این
تعريف] وظیفه نفی هم گنجانده شده، یعنی
اینکه از چه چیزی نباید لذت برد، زیرا ممکن
است از معتقد بخواهدن اثر بی ارزشی را طرد
کند و فریکار را معرفی نماید. اما این وظیفه
در مقایسه با تشخیص ارزش اثر قابل
تحسین، کاری فرعی به شمار می‌آید.
تی. اس. الیوت

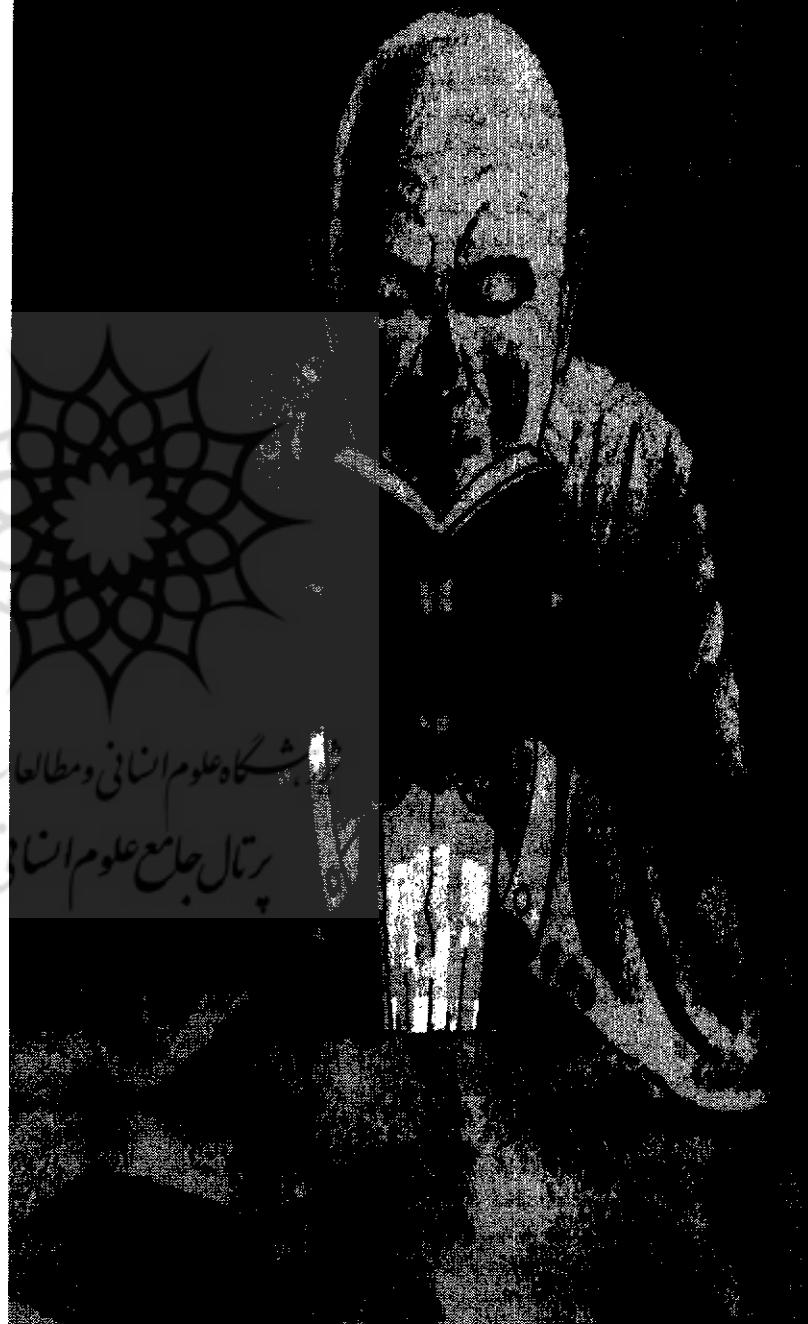
متأسفانه در تاریخ، نقد ادبی تا به این اندازه
شکوفا نبوده است. دانشگاه‌های انگلیس
لبریز از کسانی است که نمی‌خوانند یا تقریباً
نمی‌خوانند اما درست به نقد ادبی روی
آورده‌اند. این به نظر من دیوانگی محض
است. شما حتماً یادتان هست که اسکار والبد
قصدش شوخي بود، اما امروز شوخي نوعی
حقیقت شده است. این نشانه بروز همان
انحطاطی است که قبل اشاره کردم. آنمهای
با هوش زیاد هستند - البته بیشتر در فرانسه
و انگلستان - که هیچ چیز را باور ندارند و
حتی سعی نمی‌کنند یک قصه هم بنویسند
یا یک رمان، اما تمام انرژی خودشان را
صرف این می‌کنند که وارد این یا آن مکتب
نقد بشوند. من اصلاً فکر نمی‌کنم منتقلان
بنویسند کوچکترین تأثیری روی نویسنده یا
خواننده داشته باشند. منتقلان بین خودشان
برای یکدیگر متقابلاً اهمیت قائلند. به نظر
من، منتقلان نشانه مسخره‌ای از انحطاط
ما هستند.

ایان ولیسون

ادبیات و جدان انسانیت است و نقد و جدان
ادبیات.

پل سوده

برای من مهم نیست که به من بگویند
نویسنده «دانستانهای محلی»، تعیین جایگاه
نویسنده‌گان و داوری کار منتقلان است، اما
نقاد حق ندارد بگوید که نویسنده باید راجح

به چه بنویسد. نویسنده به تهایی مسئولیت

این کار را بر عهده دارد.

یودورا و لئی

منتقد همیشه بعد از حادثه، پیدایش می‌شود، چون قبل از این نوشته شده و نویسنده وقتی با آنها موافق است که آنها هم به همان نتیجه او برسند. به عبارت دیگر، اگر نقاد به چیزی که من با تمام وجودم می‌دانم درست است و حداکثر کوششم را کرده‌ام و آن را خوب از کار درآورده‌ام، ابراد بگیرد من تحت تأثیر اینکه این نکته مطابق میل یک نفر نیست، قرار نمی‌گیرم. اما اگر در مورد

شخصی یا چیزی که نوشته‌ام دول داشم و منتقدی نیز بر این شک و دولی صحنه بگذارد، آن وقت است که شکم به یقین تبدیل می‌شود و با کمال میل به نقد منتقد احترام می‌گزازم.

نادین گوردیمر

منتقد بودن عبارت است از داوری کردن در باب ارزشها.

ریچارد دز

نقد فقط باید این را معلوم کند که هنرمند چه می‌خواسته بگوید و آیا آنچه را می‌خواسته بگوید توانسته یا نه.

جوپل اسینگاون

در رابطه میان هنرمند و منتقد، همه چیز در چارچوب قدرت صورت می‌گیرد و جالب است که منتقد هرگز این واقعیت را از نظر دور نمی‌دارد که در این رابطه تنها قدرت اوست که ضعیف است، حتی اگر سعی کند حقیقت را پشت لحن پرخاشگوش پنهان کند، حال آنکه هنرمند دائمًا برتری معنوی خود را از نظر دور می‌دارد. عدم وجود یک دید همه‌جانبه در مورد هنرمند را می‌توان به عاطفی بودن حساسیت - و مطمئناً - به حس سوءظن کم و بیش قدرتمدی که در وجود اوست نسبت داد.

هنرمند همواره معتقد است که منتقدان همیشه علیه او هستند. و همیشه هم علیه او خواهند بود - زیرا حافظه انتخابگر او به نحوی بدخیم به عقده سوءظن او دامن می‌زند.

فرانسوا ترووفو

در وجود یک نویسنده باید در آن واحد یک منتقد، یک هنرمند و یک ناقص با هم مشغول کار باشند. وجود یکی از این مفروضات کافی نیست. منتقد، فعال و دلیر است. پاسخ چراها را می‌داند، هدفهای نهایی را می‌بیند و نشانه‌های راهنمای را مشخص می‌کند.

منتقد همواره قاضی ادبیات خوانه شده است. نه بدین لحاظ که نسبت به شاعر از منزلتی رفعیت برخوردار است، بلکه همان گونه که تکیه‌زن قاصی بر مستند قضایتی مبتنی بر دانش قضایی است. منتقد نیز باید درباره ادبیات اطلاعاتی داشته باشد. ادبیات کاشفه‌ای انسانی است. وحی بشر بر بشر و نقد نیز مشتی احکام و فتاوی نیست، بلکه آگاهی از آن وحی و داوری نهایی بشر است.

نورتربوپ فروای

امروز هر کس که می‌نویسد، و هر چیزی که می‌نویسد - رمان یا مقاله، شعر یا تئاتر - از نبود یا قلت نقد، یعنی نبود یا قلت داوری روشن، عاری از سنتی، سرستخت و خالص، می‌نالد. در آرزوی چنین داوری‌ای، شاید خاطره نیرو و جذیتی که شخصیت پدر بر طفولیت ما یارمی‌تاباند پنهان داشته می‌شود. از نبود نقد رنج‌خواهی، به همان شیوه‌ای که از نبود یک پدر، در دوستان بزرگی خود رنج می‌بریم.

اما اگر سلاطه منتقدان نابود شده یا در حال نابودشدن استه، برای این است که سلاطه پدران نابود شده یا در حال عقیم شدن است. ما، که مدت‌هاست بیتم شده‌ایم، یتیم‌هایی به دنیا می‌آوریم، چرا که خود از پدرشدن عاجزیم.

ناتالیا گینزبورگ

فکر می‌کنم نقدنویسی برای نویسنده از این جهت که از نقدی بپردازد خودش حیرت زده می‌شود و بی‌می‌برد چقدر فن نقدنویسی سرکش است و چقدر خلاصه کردن طرح داستان و طرح آزادانه و اکنشن حسی صادقانه ناقد در برابر اثر سخت است، مفید باشد.

اما نقدنویسی نباید به صورت عادت دراید، چون کم کم نویسنده را ملالتی می‌کند و او را ترغیب می‌کند که فکر کند داستان کاری جمعی و یکی از انواع چیزهای فنی، و تخلی

هنرمند احساساتی است و عواطف زنانه دارد. از هر طرف محاط در این سوال است که چگونه کار را باید انجام داد. به دنبال چراغ راهنمایی می‌رود، نیاز به فارغ‌شدن دارد، و گرنه پخش و پلا می‌شود و تجزیه می‌گردد. اگر از این تعبیر ترجیحید، می‌گوییم هنرمند اندکی خل است. ناقد باید از منتقد هشیارتر و از هنرمند بالستعدادتر باشد. ناقد آفریننده نیسته بسیار سنگدل است.

آلکسی تولستوی

تاز مانه که در یک جامعه میان مردم بر سر مضافین اخلاقی و مذهبی اتفاق نظری وجود نداشته باشد، نقد ادبی نمی‌تواند موجودیت مستقلی داشته و نسبت به معارهای مذهبی و اخلاقی بی تفاوت باشد.

تی. اس. الیوت

شما نمی‌توانید مقاله بر جسته‌ای در مورد آنچه که دیگری آن را آفرینده است بنویسد، نقد همین است.

بوریس یان

نقدهای بد مؤلف را بهتر از الکلی که میوه‌ای را در خود نگاه می‌دارد، حفظ می‌کنند.

زان یلهام

در شناخت و بازنگری وحدت کلی هر اثر، نویسنده‌اش ناتوان می‌ماند. بیگانه‌ای باید بود تا بتوان آن را شناخت، این خواندن کامل، کنش تقاضانه است. وحدت دیرپاپی در هر اثر وجود دارد، وحدت سخت روشنگر، که آن را می‌توان وحدت نهایی میان پاره‌های وابسته هر اثر خواند. شناخت این وحدت کار ناقد است.

ژرژ پوله

اگر منتقد به جای نقد آثار دیگران همت به انشاء اثری از خویش بگمارد بهتر است.

هرچند نتواند اثری عالی به وجود بیاورد.

ورود زورت

یک فعالیت عقلانی و اجتماعی است، که همه این تصورات مغرب است.

جان آپدایک

با نقد هم باید منتقدانه رو برو شد.
پل ریکور

کار منتقد این است که دو شخص را دربرابر یکدیگر قرار دهد که اگر او نمی بود، شاید با یکدیگر آشنا نمی شدند. و با این حال وجودشان برای یکدیگر ضروری است: نویسنده و خواننده، منتقد، به قول موریس بلاشو «دلال شرافتمند» است. در نظر اول چنین می نماید که با این تعریف، وظیفه او به پایان می رسد: همین که مراسم آشنایی صورت گرفته منتقد باید کنار برود. در مدارکی که یک سویش نویسنده و سوی دیگرش خواننده استه منتقد واسطه‌ای بیش نیسته اما با نظری دقیق تر می بینیم که منتقد نه خود نویسنده بلکه نوشته او را با خواننده آشنا می کند.

برنار پنکو

منتقدی که به غافل بودن از همه پیوستگی‌های تاریخی قانع باشد، دائم در داوری‌های خود راه خطأ خواهد پیمود. وی خواهد توانست که بداند کدام اثر اصیل است و کدام یک زایدۀ دیگری است و در تبعیجه غفلت از اوضاع تاریخی، دائم در فهم اثار معین هنری دچار لغزش می گردد. منتقدی که یا کم تاریخ بداند و یا اصلاً نداند به حدس زنهای بی ربط گرایش بینا می کند. و نه ولک

نقد همانا تلقی ادبیات به منزله قلمرو ارزشهاست.

ژ.س. کارلوونی

نقد یک نظرپردازی بی فایله نیست بلکه وظیفه‌ای اخلاقی و به همان اندازه ادبی است.

سن مارک ژیوآردن

هنرمند فرصت گوش کردن به منتقد را ندارد. نقدها را معمولاً کسانی می خوانند که می خواهند نویسنده شوند، ولی آنهاشی که می نویسنده یعنی نویسنده‌اند، وقت خواندن مطالب منتقدها را ندارند. نقاد برای هنرمند می نویسد. مقام هنرمند بالاتر از نقاد استه چون هنرمند با نوشتۀ‌هایش بر نقاد تأثیر می گذارد و او را هدایت می کند؛ اما آنچه منتقد می نویسد، بر همه تأثیر می گذارد آلا هنرمند.

ویلیام فاکنر

[منتقدان] هیچ تأثیری روی من نگذاشته‌اند؛ فقط به این دلیل ساده که من هرگز نقدهای آنها را خوانده‌ام. هیچ یک از آنها من برای شخص یا مخاطب خاصی نوشته نشده، بلکه سعیم صرفاً این بوده که کارم را به نحو احسن انجام بدهم و بعد فکرش را از سرم بیرون کنم. به نقادان هم علاوه‌ای نداشتم ام چون آنها با گذشته و آثاری که نوشته شده سروکار دارند، اما من به آنچه از این پس به وجود خواهد آمد، علاوه‌مند.

الدنس هاکسلی

گاهی بررسی‌ها و نقدهای آثارم را می خوانم، اما بدون استنای همه نقدهای را که برایم می فرستند مطالعه می کنم. مقالات انتقادی به نوبه خود خیلی جالب است. البته صرف دیدن اینکه کسی کار ادم را بخواند، درک کند، تحسین کند و واکنش نشان بدهد. لذت‌بخش است... خواندن نقدهای متوسط شتابزده که هدف مشخصی را دنال نمی کنند، موجب گمراهی نویسنده می شود. من خواندن آنها را توصیه نمی کنم.

جویس کروول اوتس

آه از این منتقدان! منتقدان را مثله کرده‌اند، مرا درنهایت عشق یا نفرت تشریح و یا تکه‌تکه که کرده‌اند. انسان در آثارش نیز، چنان که در زندگی اش، نمی تواند همه را راضی نگاه دارد. همیشه همین طور است. پابلو نورودا

به یک اعتبار، نقد ادبی بسیار دشوارتر از آفرینندگی است. مثلاً قصه‌نویسی می تواند به هوش خود اعتماد و بدان تکیه کند و نیازی به این کوشش ندارد که گزینش‌های هوش را بفهمد. حال آنکه منتقد موظف است پاسخ همه پرسش‌ها را ارائه کند. وی باید به صراحت سودمندی‌های کتاب را بیان کند. علت علاقه خود را به این کتاب بگوید و در باب آن داوری‌های مطلق و معتر ابراز دارد.

آلن رب - گری یه

منتقد بودن مثل هنرمند بودن یک قابلیت ذاتی می خواهد.

وودی آلن

نقد یعنی جستجوی همگانی برای رسیدن به قضاوت حقیقی.

تی.اس. الیوت

نقد در نزد ما همان نوشته یا سخن رسمی است که مردم انتظار دارند درباره ادبیات

گفته شود. در صورتی که بعضی‌ها دوست دارند محدوده استعمال این کلمه را وسعت بخشند تا شامل آنچه که بعضی‌ها در مجلات، درباره قضه‌های بی ارزش می نویسند نیز بشود. در صورتی که من معتقدم چنانچه ما راه استفاده از این اصطلاح را در سخنان خود بررسی کنیم، خودبه‌خود متفق خواهیم شد که منظور از نقد، آن مقالاتی است که در مجلات معمولی چاپ می شود یا مجادلاتی که درباره یکی از شخصیهای فلان داستان بین ما صورت می گیرد یا گفتدن‌ها و تشویق‌کردن‌های مردم، بنابراین منظور ما از نقد نوشته‌ای مترقی و بالزش است.

ریچارد اوهمن

کار یک ناقد در درجه نخست نشان دادن. آن چیزهایی است که متن پنهان می کند و چیزهایی که متن نمی خواهد بیان کند. ناقد چون روانکاو یا باری علام و نشانه‌ها می تواند ناآگاهی متن را کشف کند.

پیر ماشri

نقد برای نویسنده نوشته نمی شود، بلکه برای مردم است. به آنها کمک می کند تا اثر فلان نویسنده را بهتر دریابند. توصیه می کند که آن را بخوانند یا اصلًاً خوانند. وظیفه نقد ارائه اطلاعاتی است در مورد فرم، سبک، شیوه و محتوای اثر. پس از ارائه چنین اطلاعاتی منتقد می تواند نظر شخصی خود را نیز ارائه دهد.

الفرد اندرش

دیدن «لروادید» مسافران قله شهرت بر عهده منتقد ادبی است.

لوین ل. شولینگ

هر کس دو حرfe دارد؛ یکی حرfe خودش و دیگری منتقد بودن.

فرانسوا تروفو

تا آنجایی که می داشم هنرمندان همواره در زمینه هنرشن کاهلی داشته‌اند. نویسنده با خواندن شروع می کند، موسیقیدان با

گوش دادن. هیچ کس قادر نیست چیزی را که از تزدیک نمی شناسد، ویران یا بازگرفتی کند.

به یک معنا هر هنرمند، منتقد هنرمندان پیش از خودش تلقی خواهد شد.

میشل سیمان